

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 322/21
4.2.2022. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Мاستиловић, председника већа, Весне Дамјановић и Татјане Лемајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Небојша Перовић, адвокат из Београда, ул. Светозара Марковића бр. 9, против тужених “Adria Media group” d.o.o. Београд, ул.Влајковићева бр.8, ББ, одговорног уредника дневних новина “Куир” и ВВ, новинара дневних новина “Куир”, чији је заједнички пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из Београда, Трг Николе Пашића бр. 12, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог Немање Пајића изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 50/17 од 14.3.2019. године, у седници већа одржаној дана 4.2.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 50/17 од 14.3.2019. године у делу става првог изреке, којим је обавезан тужени ББ да са “Adria media group” d.o.o. Београд и ВВ, тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части и достојанства личности, исплати износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења 14.3.2019. године па до исплате, као и у ставу четвртог изреке у односу на туженог ББ, а жалба туженог у делу **ОДБИЈА** као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 50/17 од 14.3.2019. године у односу на туженог ББ у преосталом делу става првог изреке, тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени ББ да са “Adria media group” d.o.o. Београд и ВВ тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части и достојанства личности, исплати износ од још 100.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења 14.3.2019. године до исплате, као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 50/17 од 14.3.2019. године у ставу трећем изреке тако што се **ОДБАЦУЈЕ** тужба тужиоца у делу у којем је тражио да се наложи туженом ББ да по правноснажности пресуде увод и изреку пресуде објави о свом трошку најкасније у другом наредном издању дневних новина “Курир” од дана наступања правноснажности.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да накнади трошкове другостепеног поступка туженом ББ солидарно са “Adria media group” d.o.o. Београд и ВВ, у износу од 17.800,00 динара, у року од 8 дана од дана достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 50/17 од 14.3.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па су обавезани тужени “Adria media group” d.o.o. Београд, ББ и ВВ да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части и достојанства личности, исплате износ од 300.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења 14.3.2019. године до исплате. Ставом другим изреке делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца у преосталом делу у којем је тражио да суд обавезе тужене да тужиоцу солидарно исплате износ од још 300.000,00 динара, по истом основу, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате као неоснован. Ставом трећим изреке наложено је туженом ББ да по правноснажности пресуде увод и изреку пресуде објави о свом трошку најкасније у другом наредном издању дневних новина “Курир” од дана наступања правноснажности. Ставом четвртим изреке обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 76.500,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено изјавили тужени, побијајући пресуду у ставовима првом, трећем и четвртном изреке, из свих законских разлога због којих се пресуда може побијати. Трошкове другостепеног поступка су тражили опредељено.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 34/20 од 13.5.2020. године, одлучено је о жалби тужених тако што је првостепена пресуда делимично потврђена, а делимично преиначена, док је пресудом Врховног касационог суда Рев 3626/20 од 11.2.2021. године ревизија туженог “Adria media group” d.o.o. Београд одбијена као неоснована, а усвојена је у односу на туженог ББ и другостепена пресуда у односу на тог туженог укинута у ставу првом изреке, у делу у ком је потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, у ставу трећем и у ставу четвртном изреке, у односу на туженог ББ, као и у ставу другом и у ставу трећем изреке у односу на наведеног туженог. Из наведеног произлази да је поступак правноснажно окончан у односу на тужене “Adria media group” d.o.o. Београд и ВВ, због чега је овај суд одлучивао о основаности изјављене жалбе само у односу на туженог ББ.

Тужилац је поднео одговор на жалбу. Трошкове другостепеног поступка је тражио опредељено.

Апелациони суд је испитао ожалбену пресуду, у границама овлашћења из члана 386. Закона о парничном поступку, па је оценио да је изјављена жалба делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка које су прописане чланом 374. став 2. тачке 1-3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а жалбом се неосновано указује да је приликом доношења ожалбене пресуде учињена битна повреда одредаба парничног поступка која је прописана чланом 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Ово због тога што је изрека ожалбене пресуде разумљива, не противречи датим разлозима, а о битним чињеницама су наведени разлози, који су јасни и непротивречни, што значи да ожалбена пресуда нема недостатке због којих се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је полицијски службеник, ... Полицијске станице У броју ... штампаног издања дневних новина “Курир” од ... године, који је веран електронском издању, на ... страни је објављен текст са наднасловом “...”, насловом “...”, у чијем средишту са десне стране са највећим фонтом слова је фотографија тужиоца и поднасловом “...”. У тексту се износе информације о тужиоцу као водећем организатору криминала у тој општини који годинама успева да одржи статус недодирљивог, да са најближим сарадницима лично организује и контролише криминалне активности упркос бројним пријавама и притужбама на његов рад па чак и сазнањима служби, да му до сада још нико није уздрмао фотељу и да је општина у којој је требало да одржава ред уписана на мапи Србије као представница шверца и организованог криминала. Такође се наводи да постоје основане индиције да се тужилац од уласка у полицијску службу бави разним видовима криминала, као што су продавање оружја и муниције, шверц робе, цигарета, па чак и наркотика и да у свему што ради има подршку најближих сарадника из Полицијске станице ..., да је под личном заштитом директора полиције и у посебној спрези са појединим новопазарским јавним тужиоцима, због чега тужилаштво није процесуирало кривичне пријаве које су против њега поднете. У броју ... штампаног издања “Курир” од ... године који је веран електронском издању, на ... страни објављен је текст са наднасловом “...”, насловом “...” и поднасловом “...”. У тексту се наводи информација да је тужилац један од најбогатијих житеља своје општине, иако је запослен у државној служби и има просечна примања, те да у својој имовинској карти има више некретнина и скупоцених возила, о којој имовини је у даљем тексту детаљније писано са објављеним фотографијама. Због наведених нетачних натписа у медијима тужилац је доживљавао непријатности на послу, а пријатељи, рођаци, колеге из других полицијских управа су почели да га избегавају, што је негативно утицало на његово здравље. Нико из наведених новина га није контактирао ради давања изјаве, није подносио деманти, а Независни синдикат полиције објавио је текст у ком је дат одговор. Против тужиоца се не води кривични поступак и није кривично и прекршајно осуђен.

На овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право, и то чланове 5, 9, 52, 79. и 112-115. Закона о јавном информисању и медијима, када је закључио да је тужилац услед објављивања

наведених неистинитих и лезионо способних информација, које нису проверене пре објављивања с пажњом примереном околностима, трпео душевне болове због повреде угледа, части и достојанства личности, те да је тужени ББ са туженима у односу на које је поступак правноснажно окончан, одговоран за штету коју је претрпео и дужан да му штету надокнади.

Међутим, одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете коју је тужилац претрпео, првостепени суд је погрешно применио материјално право, и то члан 200. Закона о облигационим односима, а о чему овај суд као другостепени води рачуна по службеној дужности, у смислу члана 386. став 3. Закона о парничном поступку. Наиме, имајући у виду све околности конкретног случаја, као и да новчана накнада нематеријалне штете не представља репарацију, већ сатисфакцију, по мишљењу овог суда, правична новчана накнада за претрпљене душевне болове тужиоца због повреде части, угледа и достојанства личности објављивањем спорних информација у време пресуђења износи 200.000,00 динара, водећи рачуна и о томе да тужилац није захтевао објављивање одговора на информацију, на шта је имао право према члану 83. став 1. Закона о јавном информисању и медијима.

Зато је ожалбена пресуда потврђена у ставу првом изреке за износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, у односу на туженог ББ, док је у преосталом делу става првог изреке у односу на поменутог туженог преиначена тако што је тужбени захтев одбијен као неоснован.

Неосновано се у жалби наводи да је првостепени суд погрешно применио материјално право, и то члан 9. Закона о јавном информисању и медијима. Према члану 9. став 1. Закона о јавном информисању и медијима уредник и новинар су дужни да с пажњом примереним околностима пре објављивања информације која садржи податке о одређеној појави, догађају или личности, провери њено порекло, истинитост и потпуност. Прописивање ове дужности служи са једне стране да заштити јавност од неистиних информација, а са друге стране да заштити и личност на коју се информација односи, чији би права и интереси могли бити повређени објављивањем неистиних информација. Обавеза новинарске пажње је испуњена када уредник и новинар имају довољно основа да информације сматрају истинитим, што се не просуђује субјективно, већ је реч о објективној подобности да се изазове убеђење о истинитости. То је стандард чије се задовољење у сваком конкретном случају процењује с обзиром на околности случаја. Код чињенице да се ради о информацијама које не захтевају хитност приликом објављивања, а да истинитост информација није проверена код надлежних државних органа, већ је тужени ВВ, у односу на ког је поступак правноснажно окончан, до информација дошао на основу разговора са лицима за које му је речено да су поднела кривичне пријаве против тужиоца и случајних пролазника, при чему са тужиоцем није покушао да оствари контакт лично, а контакт преко телефона није остварио тврдећи да је покушао два пута да оствари контакт преко мобилног телефона који је добио од шефа, али одговора није било, не може се сматрати да су новинар и уредник поступали са дужном новинарском пажњом, односно да су имали довољно основа да информацију сматрају истинитом.

Међутим, основано се жалбом оспорава одлука садржана у ставу трећем изреке ожалбене пресуде којом је обавезан тужени ББ да увод и изреку пресуде објави о свом трошку најкасније у другом наредном издању дневних новина “Курир” од наступања правноснажности, указујући да је донета погрешном применом материјалног права, а о чему овај суд води рачуна и по службеној дужности, у смислу члана 386. став 3. Закона о парничном поступку. Наиме, одредбом члана 128. став 1. Закона о јавном информисању и медијима прописано је да ако се после подношења тужбе промени одговорни уредник, а тужилац не преиначи тужбу до закључења главне расправе, суд одбацује тужбу, док је ставом 2. наведеног члана прописано да за преиначење тужбе из става 1. овог члана није потребан пристанак ни првобитно туженог ни новог одговорног уредника.

Наиме, у моменту објављивања спорних чланака и подношења тужбе тужени Немања Пајић је био одговорни уредник дневних новина “Курир”. Међутим, у току трајања првостепеног поступка, решењем Агенције за привредне регистре – регистра медија БМ 984/18 од 2.7.2018. године као нови одговорни уредник поменутог медија уписан је ГГ. Сходно цитираној законској одредби тужилац није извршио субјективно преиначење тужбе, а првостепени суд тужбу није одбацио, већ је обавезао туженог на тражену чинидбу. Имајући у виду наведено, жалба је усвојена, а ожалбена пресуда преиначена у ставу трећем изреке, тако што је тужба одбачена у делу у коме је тражено да се наложи туженом ББ да увод и изреку ожалбене пресуде објави.

Правилна је одлука о трошковима поступка, која је садржана у ставу четвртном изреке ожалбене пресуде, с обзиром да је донета правилном применом чланова 153, 154 и 163. Закона о парничном поступку, а да је учињено преиначење без утицаја на другачију одлуку, због чега је ожалбено решење у односу на поменутог туженог потврђено.

Из наведених разлога, применом чланова 390. и 394. тачка 4. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставовима првом, другом и трећем изреке ове пресуде.

Тужени је у другостепеном поступку делимично успео, а трошкове поступка је тражио и определио, због чега му исти и припадају сразмерно успеју у спору. Потребне трошкове чини износ од 6.000,00 динара за састав жалбе од стране пуномоћника адвоката, износ од по 5.900,00 динара за таксу на жалбу и одлуку по жалби, што укупно износи 17.800,00 динара. Имајући у виду наведено, обавезан је тужилац да туженом ББ, солидарно са туженима “Adria media group” d.o.o. и ВВ, исплати поменути износ.

Из наведених разлога, применом члана 165. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу четвртном изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Весна Мاستиловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић